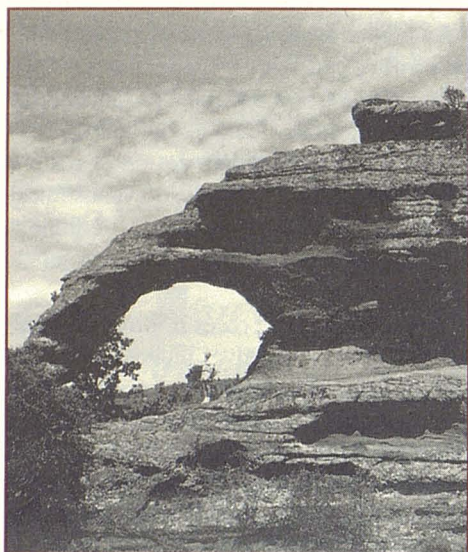

Secció Excursionista

Aigües serenes, pedres fèrtils

V és per on!, em trobo que he encetat un escrit que un altre cop pren com a referència una proposta del Sr. Peix, director general del Medi Natural del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) —això que no m'agrada la pesca, si se'm permet expressar-me així, sense cap afany d'ofendre o, millor dit, amb simpatia. S'ha obert un tema de debat entre excursionistes davant la possibilitat de la imminent construcció d'un estany artificial a la Foradada de Prades; amb unes certes obres pagades per la Generalitat i l'Ajuntament d'aquest municipi. Si en un article anterior vaig manifestar el meu ple acord amb la Llei d'Accés al Medi Natural, ara ja us avanço el meu rebuig a aquesta actuació, ja promesa, a la Foradada: què us pensàveu, que us ensenyaria a la primera de canvi la meua llauna ideològica? Haureu d'esperar que em sovintegi una mica més en aquest espai de la Secció Excursionista, per fer-ho.

En un article publicat a la premsa local, titulat "El lago continúa seco", des de fonts del DARP de la Generalitat i de l'Ajuntament de Prades s'informava que el projecte —pressupostat en 18 milions de pessetes— era aturat en espera de l'adquisició dels terrenys, d'arribar a un acord amb els seus propietaris. I de pas se'ns deia que l'objectiu

d'aquests estanys, construïts a prop de paratges d'especial interès natural, era aportar aigua per facilitar la lluita contra els incendis, i oferir un espai d'oci que esdevingui un focus d'atracció turística. Per actuar contra els focs forestals, tothom sap que les millors mesures són les preventives, aquelles adreçades a evitar l'abandó dels conreus i a fomentar l'aprofitament tradicional del bosc, com a millor fórmula de neteja. Tenir un dipòsit d'aigua a l'abast no és solució de futur, tot i que reconec que pot alleugerir la impotència fins ara viscuda davant la presència ja irrefrenable de les flames.

Com que no el coneixia vaig decidir anar-hi per veure l'estat actual d'aquest indret. A mig matí d'un dia entre setmana, tot i que el cel era tapat i que es feia notar un aire fi, vaig trobar-me al bell mig d'un paisatge on imperava la calma, una estranya sensació de bonança. Sense deixar-me acaronar per l'esperança que la protecció de la flora i la fauna que conformaven l'indret fos del tot possible, vaig mirar els castanyers, els teixos, vaig contemplar galcerans i grèvols —ja sabeu que no es poden agafar, són espècies protegides—, vaig pensar en les herbes fetgeres i en la promesa de les violetes primaverals. No obstant m'hi vaig regalar en l'aire d'assossec que es trobava al bell mig d'aquell espai, vaig reposar una mica melangiós enmig d'aquell paisatge, al qual escauen els adjectius d'idíl·lic i bucòlic o, si se'm permet la petita contradicció, fins i tot romàntic.

En definitiva, vaig tenir plena consciència del perill d'un ús turístic més aviat massiu a partir de la construcció de l'estany artificial. Tots entenem el que vol dir turístic a les acaballes del segle XX, i el que hi ha al darrera de la paraula 'lúdic' en parlar de la utilització per a aquest ús d'un espai natural; i, si voleu que parli clar i català, també sabem el que significa posar el paisatge a l'abast dels diumengers. Un destorb irremeiable al que defineix millor aquest lloc: la seva calma. No és fer un petit llac, aprofitant una pedrera abandonada, com l'actuació que ja s'ha fet a

la comarca del Bages i que s'utilitza com a exemple de com quedarà aquest indret natural que ara és objecte d'aquest article, sinó que ens trobem davant la voluntat de fer una actuació al bell mig d'un espai autènticament natural: aquell que es troba al costat del petit riu Prades i que presideix una roca foradada.

Sincerament, quan les coses no estan fetes, quan s'ha fet públic que havien d'estar ja enllestides, crec que és la millor prova i anuncia que no es duran a terme. Si així fos, personalment me n'alegraria. Això sí, amics excursionistes, aprofitem aquest curs per organitzar una excursió a la Foradada de Prades; no fos cas que m'equivoqués i sense adonar-nos-en ens trobéssim la pista ben asfaltada i la Foradada plena de cotxes, de taules, d'afecionats a les barbacoes... I, me n'oblidava, amb una bassa plena de barquetes.

■ PERE CAMPI I BANÚS

Actes destacats

Per a aquest mes de març la Secció ha programat tot un seguit d'activitats d'interès. En primer lloc cal destacar l'exposició de fotografies *Orquídies de Catalunya, les grans desconegudes*, que s'inaugurarà el dia 7. Cal remarcar que pocs dies després podrem comptar amb l'assistència dels seus autors, que completaran l'exposició amb una projecció de diapositives.

A banda de la tradicional sortida del cicle i de les sortides matinals, cal destacar també la sortida anual conjunta amb els companys del Centre Excursionista de Catalunya, amb un itinerari pels voltants de Mont-ral, en què pujarem al Motllats i baixarem per les fonts del Glorieta. Per acabar, volem recordar que el dia 17 se celebra la 27ena edició de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, i com és habitual hi serem presents acompanyats de tots els socis que s'hi vulguin apuntar.